

Posudek bakalářské práce

Téma: Specifika rozhlasového vysílání pro posluchače Radia Wave

Autor: Zdeněk Lichnovský

Vedoucí práce: PhDr. Josef Maršík, CSc.

Akademický rok: 2010/11

Práci hodnotím jako zdařilou. Zdeněk Lichnovský v ní čtenáři poskytuje v teoretické části ucelený a přehledný obraz vzniku, vývoje a současného stavu vysílání Radia Wave, v praktické části pak nabízí komparaci s formátově blízkými soukromými rozhlasovými stanicemi Radio 1 a Expresredio. Mohu konstatovat, že jde o text, který je zpracován s dobrou znalostí tématu, zahrnuje všechny jeho podstatné stránky a je přínosný pro studium současných rozhlasových reálií.

Při zpracování tématu autor využil dostupných relevantních informačních zdrojů (seznam na s. 53 – 55), vč. odborné literatury, internetových zdrojů, novinových článků a vlastního poslechu a rozboru vysílané produkce. Z nashromážděného materiálu dokázal oddělit podstatné informace od marginálních a získaná data systematicky utřídit do logicky strukturovaného celku. V práci jsem nenalezl žádné podstatné věcné nebo faktografické nedostatky, autor pracoval se zdroji pečlivě a uvážlivě.

V teoretické části se věnoval všem relevantním okolnostem vzniku Radia Wave. Zmínil též kauzy se stanicí spojené, které v letech 1997 a 1998 rozvířily hladinu odborné veřejnosti i specifické skupiny jejích posluchačů – ukončení jejího vysílání na analogové frekvenci 100,7 MHz a tzv. propagace fašizmu v souvislosti se skladbou Svastika Eyes. Tyto informace se stanou nepochybně užitečnými během dalších let pro badatele, kteří se tímto obdobím historie rozhlasového vysílání u nás budou s odstupem doby zabývat.

Oceňuji také empirickou část práce, ve které Zdeněk Lichnovský na základě vlastního rozboru srovnal produkci zmíněných stanic v rovině hudební složky programu (žánrová struktura, teritoriální původ skladeb, jejich stopáž a „stáří“), zpravodajské, jazykové úrovně moderátorů a doprovodných složek programu (jingly a reklama). Přestože si uvědomuje, že „výstupy zjištěné z tak malého vzorku se jen těžko dají zobecňovat“ (s.52), mohou být jeho poznatky inspirativní pro vedení uvedených stanic. Zároveň v této části práce prokázal, že je schopen náročnější analyticko syntetické výzkumné práce. Za problematické považuji jen klasifikaci slovesné produkce na „pravidelné rubriky a publicistické pořady“ (s. 24).

Pozitivně hodnotím jazykovou úroveň práce, text je psán kultivovaným jazykem, nezaznamenal jsem žádné vážnější prohřešky proti spisovné normě. Drobnější překlepy jsou např. na s. 3, 25, 47. Práce má dobrou grafickou úpravu a poznámkový aparát, vlastní text je doplněn čtyřmi funkčními přílohami.

V závěru konstatuji, že bakalářská práce Zdeňka Lichnovského odpovídá kritériím kladeným na závěrečné práce tohoto typu. Autor pravidelně s vedoucím práce konzultoval postup její přípravy a téma zpracoval svědomitě a zodpovědně. Z tohoto důvodu doporučuji práci k obhajobě a navrhuji klasifikovat ji známkou v ý b o r n ě.

PhDr. Josef M a r š í k, CSc.

V Praze dne 25. srpna 2011